

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ

МИТРОПОЛИТА БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО І БОГУСЛАВСЬКОГО АВГУСТИНА

всечесному духовенству,
боголюбивому чернецтву і всім вірним чадам
Білоцерківської єпархії Української Православної Церкви

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ны́нѣ всѣ исполнѣшася свѣта,
нѣбо же и земля и пренспѣднѣла:
да прѣзднѣтъ оубо всѣ тѣвѣрь востанѣе Хрѣтѣво,
въ немже оутверждаѣтсѣ
(тропар 3-ї пісні пасхального канону)

Всечесні отці! Дорогі брати і сестри!

Дякувати Богові, що знову маю можливість з великою радістю у своєму серці звернутися до всіх вас зі словами благої звістки про вокресіння з мертвих Сина Божого Господа нашого Ісуса Христа. Щоб зробити нас причасниками майбутнього вічного життя, Господь втілювався, переніс усі труднощі і скорботи земного існування, звершив жертвний подвиг на Голгофі і воскрес, як Переможець над гріхом у людському єстві, смертю і пеклом.

Про великі зміни в долі людського роду свідчить коротке, але вражаюче великоднє привітання: „Христос воскрес!“. Пасха Христова – це унікальна подія, бо всі: і ми, і хто помер до нас, і хто житиме після нас; усі: хто сподобився блаженства у Вічності і хто не скористався можливістю долучитись Царства Небесного – відчували, відчувають і відчуватимуть унікальність Великодня. Душа людська за своєю природою, як влучно висловився церковний учитель другого століття Тертуліан, – є християнкою. Додамо, що вона повинна бути такою і за духом. І хоча ми всі, є дуже різними і ззовні, і внутрішньо, однак, за словами преподобного Серафима Саровського, як успішні праведники, так і затяті грішники, які все ж сподіваються на спасіння, – маємо лише одну суттєву відмінність – ступінь рішучості. Лише рішучість і наполегливість у прагненні бути досконалим, як Отець наш Небесний (Мф. 5, 48), визначає долю людини у потойбічному житті. Отож, нині – найліпший час для рішучого кроку, щоб почати рухатися вперед, змінивши своє ставлення до Бога, людей і до самих себе.

Слово «Пасха», як відомо, у давньоєврейській мові означає «перехід». Перехід від смерті до життя, від ненависті – до прощення, від відчаю – до надії. Цей перехід може відбутися у житті кожного, хто з вірою звертається до Воскреслого Спасителя і довірливо покладається на Його благу волю. «*Ѹ смѣрти ко кѣ жи́зни, и ѿ земли кѣ нѣби, Хрѣто́ва Пѣ́чѣ на́съ превѣдѣ*» (ірмос 1-ї пісні пасхального канону) – перехід від вічної безнадії до всеохоплюючої радості відбувся не випадково і не сам по собі. Його звершив Воскреслий Христос, Істинний Бог наш, «*на́съ ра́ди чело́вѣкѣ и на́шего ра́ди спасѣ́нія стѣра́шних стѣра́ти, живото́вора́щия Крѣстѣ и ко́льное погребѣ́ніе плоти́ю и́зко́лникъ*». Першими пережити цю Пасху – перехід від жалю і пригнічення до радості й незламної мужньої любові до Божественного Вчителя і Спасителя – сподобилися жони-Мироносиці: «*я́коже и́де́хъ,.. и се́ и́и́съ срѣ́че ѿ глаго́ла: ра́дуйте́ся*» (Мф. 28, 8-9). Потім – Апостоли. Зустрівшись зі Своїм Господом після Його Воскресіння, вони зі стану розчарування і зневіри перейшли до світлої, натхненної впевненості у тому, що Божественний Вчитель насправді є Єдинородний Син Божий, Переможець смерті, Той, Хто подає життя вічне. Тому після П'ятидесятниці радісну проповідь про це вони понесли усьому світу, успішно розбудовуючи Церкву Божу.

Дорогі брати і сестри! За прикладом святих Апостолів і жон-Мироносиць ми також маємо обов'язок нести оточуючим і усьому світу Євангеліє Царства Небесного. Митрополит Антоній Сурожський з цього приводу висловився дуже влучно: «*Ми повинні жити так, щоб навіть якщо усі Євангелія будуть втрачені, люди могли б прочитати їх за нашими обличчями*». І коли сьогодні наш розум, наше серце, все наше єство просякнуте, наповнене життєдайним світлом Христового Воскресіння, збережімо в собі світло Божественного сйива з Гробу Господнього протягом цілого року до наступної Пасхи і через усе наше життя. Віруючі люди переконуються на власному досвіді, що радість у Христі Воскреслому їм необхідна так, як, наприклад, рослині потрібне сонячне світло. Хай же ніхто не відлучає себе від цієї пасхальної радості! Якщо ми згрішили – не станемо впадати у відчай, а втішаймося, що маємо можливість покаятись і очиститись від гріхів і беззаконня; якщо ображені – досягатимемо замирення молитвою за тих, хто чинить нам прикrostі і навіть зло; якщо захворіли – не сумуймо і не ропчімо: хай радість у Христі Воскреслому подасть нам духовну бадьорість і кріпость, які стануть запорукою оздоровлення та зцілення.

Хай же мир, який Воскреслий Христос подарував усьому світу, запанує сьогодні і у нашій Батьківщині. Сьогодні наша особлива молитва – про стражденний боголюбивий український народ. Ми молимося, щоб, нарешті, запанував мир в умах і серцях державних мужів і всіх наших братів і сестер за вірою та по крові. А відтак, сподіваючись на милість Божу, дочекаємось благословенного миру, злагоди, взаєморозуміння в суспільстві та добробуту в державі.

Дорогі брати і сестри, поспішімо знову і знову розділити Пасхальну радість із кожним, хто сповідує Христа Воскреслого, і разом донесімо цю радість до всіх людей, серед яких ми живемо. Молитовно бажаю всій Білоцерківській пастві незмінно перебувати в радості про Христа Воскреслого, отримуючи натхнення і допомогу Божу в наших повсякденних трудах.

Лишаймося дітьми світла, і Христос завжди буде серед нас!

ВОІСТИНУ ХРИСТОС ВОСКРЕС!

+ Августин,

Пасха Христова
2016 р.,
м. Біла Церква

Смирений
з ласки Божої
митрополит Білоцерківський і Богуславський

ПАСХАЛЬНОЕ ПОСЛАНИЕ МИТРОПОЛИТА БЕЛОЦЕРКОВСКОГО И БОГУСЛАВСКОГО АВГУСТИНА

всечестному духовенству,
боголюбивому монашеству и всем верным чадам
Белоцерковской епархии Украинской Православной Церкви

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Нынѣ всѣ исполнишася свѣта,
нѣбо же и земля и преиспѣднѣла:
да прѣзднѣтъ оубо всѣ тварь востаніе хрѣтово,
въ немже оутверждѣтсѣ

(тропарь 3-й песни пасхального канона)

Всечестные отцы, дорогие братья и сёстры!

Слава Богу, что снова имею возможность с великой радостью в своём сердце обратиться ко всем вам со словами благой вести о воскресении из мёртвых Сына Божьего Господа нашего Иисуса Христа. Чтоб сделать нас причастниками будущей вечной жизни, Господь воплотился, перенёс все трудности и скорби земного существования, совершил жертвенный подвиг на Голгофе и воскрес, как Победитель греха в человеческом естестве, смерти и ада.

О великих изменениях в судьбе человеческого рода свидетельствует короткое, но удивительное пасхальное приветствие: "Христос воскрес!" Пасха Христова - это уникальное событие, потому что все: и мы, и кто умер до нас, и кто будет жить после нас; все: кто сподобился блаженства в Вечности и кто не воспользовался возможностью приобщиться Царства Небесного – чувствовали, чувствуют и будут чувствовать уникальность Пасхи. Душа человеческая по своей природе, как точно выразился церковный учитель второго века Тертуллиан, – христианка. Добавим, что она должна быть такой и по духу. И хотя мы все, очень разные и внешне, и внутренне, однако, по словам преподобного Серафима Саровского, как успешные праведники, так и ярые грешники, которые все же надеются на спасение, – имеем лишь одно существенное отличие – степень решимости. Лишь решимость и настойчивость в стремлении быть совершенным, как Отец наш Небесный (Мф. 5, 48), определяет судьбу человека в загробной жизни. Поэтому сегодня – наилучшее время для решительного шага, чтобы начать двигаться вперед, изменив свое отношение к Богу, людям и к самим себе.

Слово «Пасха», как известно, в древнееврейском языке означает «переход». Переход от смерти к жизни, от ненависти – к прощению, от отчаяния – к надежде. Этот переход может произойти в жизни каждого, кто с верой обращается к Воскресшему Спасителю и доверчиво полагается на Его благую волю. «*Ѹ смѣрти ко къ жѣзни, и Ѹ земли къ нѣби, Хрѣтоу ѿ нѣкъ прѣведѣ*» (ирмос 1-ой песни пасхального канона) – переход от вечной безнадежности к всеобъемлющей радости произошел не случайно и не сам по себе. Его совершил Воскресший Христос, Истинный Бог наш, «*накъ ради человекъ и нашего ради спасенїа ст҃рашныа ст҃расти, животворащїи Врещѣ и кóльное погребенїе плотїю изкóлѣбный*». Первыми пережить эту Пасху – переход от сожаления и угнетения к радости и несокрушимой мужественной любви к Божественному Учителю и Спасителю – сподобились жены-Мироносицы: «*ѿкоже и҃дѣтк, .. и се и҃исъ срѣте ѿ, глагола: радѣтїеа*» (Мф. 28, 8-9). Потом – Апостолы. Встретившись со Своим Господом после Его Воскресения, они из состояния разочарования и неверия перешли к светлой, вдохновенной уверенности в том, что Божественный Учитель на самом деле есть Единородный Сын Божий, Победитель смерти, Тот, Кто подает жизнь вечную. Поэтому после Пятидесятницы радостную проповедь об этом они понесли всему миру, успешно устроая Церковь Божию.

Дорогие братья и сестры! По примеру святых Апостолов и жен-Мироносиц мы обязаны нести окружающим и всему миру Евангелие Царства Небесного. Митрополит Антоний Сурожский по этому поводу высказался очень точно: «*Мы должны жить так, чтобы если даже все Евангелия будут утеряны, люди могли бы прочитать их по нашим лицам*». И когда сегодня наш ум, наше сердце, все наше существо пропитано, наполнено жизнеподательным светом Христова Воскресения, сохраним в себе свет Божественного сияния с Гроба Господня в течение всего года до следующей Пасхи и на всю нашу жизнь. Верующие люди убеждаются на собственном опыте, что радость о Христе Воскресшем им так необходима, как, например, растению требуется солнечный свет. Пусть же никто не отлучает себя от этой пасхальной радости! Если мы согрешили – не станем впадать в отчаяние, но будем утешаться тем, что имеем возможность покаяться и очиститься от грехов и беззаконий; если обижены – будем достигать примирения молитвой за тех, кто приносит нам горести и даже зло; если заболели – не будем грустить и роптать: пусть радость о Христе Воскресшем даст нам духовную бодрость и крепость, которые станут залогом оздоровления и исцеления.

Пусть же мир, который Воскресший Христос даровал всему миру, восторжествует сегодня и в нашем Отечестве. Сегодня наша особая молитва о страждущем боголюбивом украинском народе. Мы молимся, чтобы, наконец, воцарился мир в умах и сердцах государственных мужей и всех наших братьев и сестер по вере и по крови. А затем, надеясь на милость Божию, дождемся благословенного мира, согласия, взаимопонимания в обществе и благосостояния в государстве.

Дорогие братья и сестры, поспешим снова и снова разделить Пасхальную радость с каждым, кто исповедует Христа Воскресшего, и вместе донесём эту радость до всех людей, среди которых мы живем. Молитвенно желаю всей Белоцерковской пастве неизменно пребывать в радости о Христе Воскресшем, получая вдохновение и помощь Божию в наших повседневных трудах.

Будем же оставаться детьми света, и Христос всегда будет среди нас!

ВОИСТИНУ ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Пасха Христова
2016 г.,
г. Белая Церковь

Смиренный
милостию Божией
митрополит Белоцерковский и Богуславский

+ Августин,